

தானியேல் புத்தகம் - எண் மூன்று

இரட்டை தரிசனங்கள்

Jeff Pippenger

2023-11-25

இப்போது தானியேல் புத்தகத்தில் லேவியராகமம் இருபத்தாறு அதிகாரத்தின் “ஏழு காலங்கள்” குறித்து நாம் எடுத்துரைத்து வருகிறோம். தங்கள் கண்களை மூடிக்கொள்ளத் தேர்ந்தெடுத்தவர்களிடத்தில் அது மறைந்திருக்கிறது; ஆனால் காண விரும்புகிறவர்களுக்காக அது அங்கே இருக்கிறது. நாம் தானியேல் எட்டாம் அதிகாரம், பதின்மூன்றாம் வசனத்திலிருந்து தொடங்குவோம்.

அப்பொழுது ஒரு பரிசுத்தவான் பேசுவதைக் நான் கேட்டேன்; அப்பொழுது மற்றொரு பரிசுத்தவான், பேசிக் கொண்டிருந்த அந்தப் பரிசுத்தவானை நோக்கி: “நித்திய பலியைப்பற்றியும், பாழாக்குகிற மீறுதலையும் பற்றிய இந்தத் தரிசனம் எவ்வளவு காலம் நீடிக்கும்? பரிசுத்தஸ்தலமும் சேனையும் இரண்டையும் பாதங்களின்கீழ் மிதிக்கப்படும்படியாக ஒப்புக்கொடுக்கப்படுவது எவ்வளவு காலம்?” என்று கேட்டான். தானியேல் 8:13.

இந்த வசனம் “அப்பொழுது” என்ற சொல்லால் தொடங்குகிறது; அதனால், முந்தைய பத்து வசனங்களில் தானியேல் இப்பொழுதுதான் கண்டிருந்த தீர்க்கதரிசன வரலாற்றின் தரிசனத்திலிருந்து இது ஒரு வேறுபாட்டை ஏற்படுத்துகிறது. அதிகாரத்தின் முதல் மற்றும் இரண்டாம் வசனங்கள், தானியேல் அந்தத் தரிசனத்தைப் பெற்ற ஆண்டையும், அது உலாய் நதியருகே அவனுக்குக் கிடைத்ததையும் அடையாளப்படுத்துகின்றன. மூன்றாம் வசனத்திலிருந்து பன்னிரண்டாம் வசனம் வரை, அவன் தீர்க்கதரிசன வரலாற்றின் தரிசனத்தை “காண்கிறான்.” “அப்பொழுது” அவன் ஒரு கேள்வியும் ஒரு பதிலும் கொண்ட பரலோக உரையாடலை “கேட்கிறான்.” பதினைந்தாம் வசனத்தில், தாம் இப்பொழுதுதான் “கண்ட” தீர்க்கதரிசன வரலாற்றின் தரிசனம் எதைச் சுட்டிக்காட்டுகிறது என்று அறிய முயலத் தொடங்குகிறான். மூன்றாம் வசனம் முதல் பன்னிரண்டாம் வசனம் வரை தானியேல் “கண்ட” தரிசனத்திற்கும், அவன் “கேட்ட” பரலோக உரையாடலிற்கும் இடையிலான வேறுபாட்டை உணரவது அத்தியாவசியம்; ஏனெனில் அவை இரண்டு வேறுபட்ட தரிசனங்களாகும்.

ஆனால் உங்கள் கண்கள் காண்கிறதினால் அவை பாக்கியவான்கள்; உங்கள் செவிகள் கேட்கிறதினால் அவையும் பாக்கியவான்கள். மத்தேயு 13:16.

பதி ன்மூ ன்றாம் வசனத்தி ல் உள்ள கேள்வி , “தரிசனம் எவ்வளவு காலம் இரு க்கு ம்?” என்பதாகு ம்; அங்கே “தரிசனம்” என்று மொழி பெயர்க்கப்பட்டு ள்ள சொல், பதி னாறாம் வசனத்தி ல் “தரிசனம்”

என்று மொழி பெயர்க்கப்பட்டு ள்ள சொல்லி லி ரு ந்து மாறு பட்ட எபி டே சொலாகு ம்.

அப்போது உலாய் ஆற்றின் கரைகளுக்கிடையில் ஒருவனுடைய குரலை நான் கேட்டேன்; அது அழைத்து, "காபிரியேலே, இவனுக்கு இந்தத் தரிசனத்தைப் புரியும்படி செய்" என்று சொன்னது. தானியேல் 8:16.

இரண்டு வேறுபட்ட எபிரெயச் சொற்களை ஆங்கிலத்தில் "vision" என்ற ஒரே சொல்லாக மொழிபெயர்த்ததன் மூலம், லேவியராகமம் இருபத்தாறு அதிகாரத்தின் "ஏழு காலங்கள்" "வெளிப்படையாக இருந்தபடியே மறைக்கப்பட்டதாக" ஆனது. வேதாகமத்தை வெறும் மேலோட்டமாக மட்டுமே வாசித்து திருப்தியடையும் மாணவர்கள், இந்த இரண்டு வேறுபட்ட எபிரெயச் சொற்களையும் ஒரே சொல்லாகக் கருதுகிறார்கள்; ஆனால் அவர்கள் அப்படிச் செய்வது தங்கள் சொந்த ஆபத்திற்கே ஆகும்.

"மேற்பரப்பை வெறுமனே மேய்ந்து செல்வதால் மிகச் சிறிதளவே பயன் உண்டாகும். இதைப் புரிந்துகொள்ள சிந்தனையுள்ள ஆராய்ச்சியும் earnest, taxing study-யும் அவசியமாகின்றன. தேவவசனத்தில் மேற்பரப்பின் கீழ் மறைந்திருக்கும் விலையுயர்ந்த தாதுநரம்புகளைப் போன்ற சத்தியங்கள் உள்ளன. தங்கமும் வெள்ளியும் தேடி மனிதன் தோண்டுவதுபோல் அவற்றிற்காகத் தோண்டினால், மறைக்கப்பட்ட பொக்கிஷங்கள் கண்டுபிடிக்கப்படுகின்றன. சத்தியத்திற்கான ஆதாரம் வேதாகமத்திலேயே இருக்கிறது என்பதை நிச்சயமாக அறிந்திருங்கள். ஒரு வேதவசனம் மற்ற வேதவசனங்களைத் திறப்பதற்கான திறவுகோலாகும். தேவனுடைய பரிசுத்த ஆவியானவர் செறிவும் மறைவும் கொண்ட அர்த்தத்தை வெளிப்படுத்தி, எங்கள் அறிவிற்கு வசனத்தைத் தெளிவாக்குகிறார்: 'உம்முடைய வசனங்களின் விளக்கம் வெளிச்சத்தைத் தருகிறது; அது எளியோருக்கு புத்தியளிக்கிறது.'" Fundamentals of Christian Education, 390.

தேவனுடைய வார்த்தையில் "ஒவ்வொரு உண்மைக்கும் அதற்குரிய முக்கியத்துவம் உண்டு" என்று நமக்கு அறிவுறுத்தப்படுகிறது; மேலும் எட்டாம் அதிகாரத்தில் "தரிசனம்" என்று மொழிபெயர்க்கப்பட்டிருக்கும் இரண்டு வேறுபட்ட எபிரெய சொற்கள் உள்ளன என்ற உண்மையை நாம் புறக்கணிக்கத் தேர்ந்தெடுத்தால், லவோதிக்கேயரின் குருட்டுத்தன்மையை நாமே நம்மீது வரவழைப்பதற்குப் பொறுப்பாளிகளாவோம். பழைய பழமொழி என்னவெனில்: "காண விரும்பாதவர்களைப்போல் குருடர்கள் யாரும் இல்லை."

"இந்த வாழ்க்கைக்காகவோ அல்லது வரப்போகு ம் வாழ்க்கைக்காகவோ தகு தி யானவர்களாக அமைய மனிதர் அறி ந்து கொள்ள வேண்டி ய எல்லா கோட்பாடு களு ம் வேதாகமத்தி ல் அடங்கி யு ள்ளன. இந்தக் கோட்பாடு களை அனைவரு ம் பு ரிந்து கொள்ள மு டி யு ம். அதன் போதனையைப் பாராட்டு ம் மனப்பான்மை உடைய எவரு ம் வேதாகமத்தி லி ரு ந்து ஒரேயொரு பகு தி யையே

வாசி த்தாலு ம்கூ ட அதி லி ரு ந்து அவரு க்கு ப்பயனளிக்கு ம் ஏதோ ஓ
 உதவி கரமான எண்ணத்தைப் பெறாமல் இரு க்கமாட்டார். ஆனால்
 வேதாகமத்தி ன் மி க மதி ப்பு மி க்க போதனை அவ்வப்போது
 செய்யப்படு ம் அல்லது தொடர்பி ன்றி ய ஆய்வி னால்
 கி டைக்கப்பெறாது . அதி லு ள்ள மகத்தான சத்தி ய அமைப்பு
 அவசரமாகவோ அலட்சி யமாகவோ வாசி ப்பவரால் உணரத்தக்கவாறு
 வழங்கப்பட்டி ரு க்கவி ல்லை. அதன் பல பொக்கி ஷங்கள்
 மேற்பரப்பி ற்கு க்கீ மே மி க ஆழத்தி ல் மறைந்து ள்ளன; அவை
 வி டாமு யற்சி யு ள்ள ஆராய்ச்சி யாலு ம் இடைவி டாத மு யற்சி யாலு
 மட்டு மே பெறப்படக்கூ டி யவை. அந்த மகத்தான மு ழு மையை
 அமைக்கி ன்ற சத்தி யங்கள், 'இங்கே கொஞ்சம், அங்கே கொஞ்சம்' என்று
 தேடி க்கண்டு பி டி க்கப்பட்டு சேகரிக்கப்பட வேண்டு ம். ஏசாயா 28:10."

"இவ்வாறு ஆராய்ந்து ஒன்றாகச் சேர்த்துப் பார்க்கப்படும்போது, அவை
 ஒன்றுக்கொன்று முற்றிலும் துல்லியமாக ஏற்றவையாக இருப்பது
 காணப்படும். ஒவ்வொரு சுவிசேஷமும் மற்றவற்றிற்கு ஒரு நிரப்பாகும்;
 ஒவ்வொரு தீர்க்கதரிசனமும் இன்னொன்றிற்கான விளக்கமாகும்;
 ஒவ்வொரு சத்தியமும் வேறு ஏதோ ஒரு சத்தியத்தின் விரிவாக்கமாகும்.
 யூத சமய ஒழுங்கின் முன்னுருவங்கள் சுவிசேஷத்தால்
 தெளிவுபடுத்தப்படுகின்றன. தேவனுடைய வார்த்தையில் உள்ள
 ஒவ்வொரு கொள்கைக்கும் அதன் இடமுண்டு; ஒவ்வொரு நிகழ்விற்கும்
 அதன் தொடர்புண்டு. மேலும், திட்டத்திலும் நிறைவேற்றத்திலும்
 பூரணமான அந்த முழுக் கட்டமைப்பு, அதன் ஆசிரியரைப்பற்றி
 சாட்சியமளிக்கிறது. இத்தகைய ஒரு கட்டமைப்பை
 எல்லையற்றவருடைய மனதைத் தவிர வேறு எந்த மனமும் கருதவோ
 உருவாக்கவோ முடியாது." Education, 123.

"தரிசனம்" என்ற சொல் தானியேல் அதிகாரம் எட்டில் பத்து முறை
 வருகிறது; ஆனால் அந்த பத்து இடங்களிலும் இரண்டு வேறுபட்ட எபிரெய்ச்
 சொற்களே பயன்படுத்தப்பட்டுள்ளன, மேலும் அவற்றின் அர்த்தங்களும்
 ஒன்றல்ல. அவை ஒரே பொருளைக் குறித்திருந்தால், அந்த பத்து
 நிகழ்வுகளின் ஒவ்வொன்றிலும் தானியேல் அந்த இரண்டில் ஒன்றையே
 பயன்படுத்தியிருப்பார். தானியேல் இரண்டு சொற்களை
 எழுதியிருக்கிறார்; ஏனெனில் அந்த இரு சொற்களிலும் ஒவ்வொன்றுக்கும்
 தனித்தனியான பொருள் உண்டு; அவற்றில் ஒன்று தானியேல் "கண்ட" ஒரு
 தரிசனத்தைச் சுட்டுகிறது, மற்றொன்று அவர் "கேட்ட" ஒரு தரிசனத்தைச்
 சுட்டுகிறது. பதின்மூன்றாம் வசனத்தில் "தரிசனம்" என்று
 மொழிபெயர்க்கப்பட்டுள்ள சொல் châzôn ஆகும்; அதன் பொருள் "ஒரு
 காட்சி", அல்லது "ஒரு தரிசனம்", "ஒரு கனவு" அல்லது "ஒரு தீர்க்கவாக்கு"
 என்பதாகும். அதன் வரையறையையும் தானியேல் அதை எவ்வாறு
 பயன்படுத்துகிறார் என்பதையும் அடிப்படையாகக் கொண்டு, நான்
 அதனை "தீர்க்கதரிசன வரலாற்றின் தரிசனம்" என்று அழைக்கிறேன்.

தானியேல் எட்டாம் அதி காரத்தி ன் மு தல் வசனத்தி ல், தானியேல், "ஒரு தரிசனம் எனக்கு த்தோன்றி யது " என்று கூ று கி றார்; இரண்டாம் வசனத்தி ல் தான் "ஒரு தரிசனத்தி ல் கண்டேன்" என்று இரு மு றைகு றி ப்பி டு கி ற பி ன்னர் பதி மூ ன்றாம் வசனத்தி ல், "இந்தத் தரிசனம் எவ்வளவு காலம் இரு க்கு ம்?" என்ற கேள்வி ஏழு ப்பப்படு கி றது . இவ்வெல்லா பயன்பாடு எபி ரேயச் சொல்லான "châzôn" என்பதையே கு றி க்கி ன்றன. பி ன்னர் பதி னைந்தாம் வசனத்தி ல், தானியேல் அதே சொல்லைப் பயன்படு த்தி ய மி கமு க்கி யமான தரு ணத்து க்கு நாம் வரு கி றோம்; ஏனெனில் அவர், "நான்..." அந்தத் தரிசனத்தைக் கண்டு , அதி ன் அர்த்தத்தை அறி ய மு யன்றபோது " என்று கூ று கி றார். தானியேல் அந்த châzôn தரிசனத்தை கண்டபி ன், அதி ன் பொரு ள் என்ன என்பதை அறி ய வி ரு ம்பி னார். இந்த உண்மை, அந்த அதி காரத்தி ல் லேவி யராகமம் இரு பத்தாறு அதி காரத்தி ல் "ஏழு காலங்கள்" மறைக்கப்பட்டிரு ப்பதற்கு மி கவு ம் மு க்கி யமான தொடர்பு டையதாகு ம்.

அவர் பதினேழாம் மற்றும் இருபத்தாறு ஆம் வசனங்களிலும் châzôn என்ற சொல்லைப் பயன்படுத்துகிறார். "தரிசனம்" என்ற சொல் தானியேல் எட்டாம் அதிகாரத்தில் பத்து முறை தோன்றுகிறது; அவற்றில் ஏழு இடங்களில் châzôn என்ற சொல்லே பயன்படுத்தப்பட்டுள்ளது. "தரிசனம்" என்று மொழிபெயர்க்கப்படும் மற்ற எபிரேயச் சொல்லை தானியேல் நான்கு முறை பயன்படுத்துகிறார். அந்த மற்ற எபிரேயச் சொல் mar'eh ஆகும்; அதற்கு "தோற்றம்" என்று பொருள்.

தானியேல் எட்டாம் அதிகாரத்தில் châzôn ஏழு முறை காணப்படுகிறது; mar'eh நான்கு முறை காணப்படுகிறது; இவ்விரண்டும் சேர்ந்து தானியேல் எட்டாம் அதிகாரத்தில் ஆங்கிலச் சொல் "vision" தோன்றும் பத்து இடங்களைச் சுட்டிக்காட்டுகின்றன. ஏழும் நான்கும் சேர்ந்து பதினொன்று ஆகின்றன; ஏனெனில் தானியேல் mar'eh என்ற சொல்லைப் பயன்படுத்திய ஒரு இடத்தில், அது வரையறுக்கப்பட்டிருப்பதற்கேற்பவே மொழிபெயர்க்கப்பட்டுள்ளது. அதாவது, பதினைந்தாம் வசனத்தில், தீர்க்கதரிசன வரலாற்றின் châzôn தரிசனத்தின் பொருளைத் தானியேல் "அறியத் தேடியபோது," அவருக்கு முன்பாக "ஒரு மனுஷனின் தோற்றம்போல்" ஒருவர் "நின்றார்." "தோற்றம்" என்ற சொல் mar'eh ஆகும். ஆகையால், தானியேல் எட்டாம் அதிகாரத்தில் mar'eh என்பதை தானியேல் நான்கு முறை பயன்படுத்துகிறார்; அதில் ஒருமுறை அதன் முதன்மையான "தோற்றம்" என்ற வரையறைக்கு ஏற்ப மொழிபெயர்க்கப்பட்டுள்ளது; மற்ற மூன்று இடங்களில் அது "vision" என்று மொழிபெயர்க்கப்பட்டுள்ளது.

கி ங் ஜேம்ஸ் வேதாகமத்தை மொழி பெயர்த்த மனிதர்களைப் பற்றி ய எந்தவி தமான வி மர்சனத்தையு ம் நான் மு ன்வைப்பதி ல்லை. இரு ப்பி னு பதி ன்மூ ன்றாம் வசனத்தி ல் கி ங் ஜேம்ஸ் வேதாகமத்தி ல் சேர்க்கப்பட்ட ஒரே சொல் (sacrifice) காணப்படு கி ன்றது என்பதை கவனத்தி ல் கொள்ள வேண்டு ம்; அதைப்பற்றி ஈர்க்கப்பட்ட ஏழு த்து தெளிவாக, "அது மூ ல

உரைக்கு சேர்ந்ததல்ல" என்று அறிவிக்கிறது. மேலும், அந்தச் சேர்க்கப்ப
சொல் "மனித ஞானத்தால் சேர்க்கப்பட்டது" என்று மீள்க்கப்பட்ட எழுத்து
கூறுகிறது. அதேஅதி காரத்திலேயே, இரண்டு வேறுபட்ட எபிரெயச்
சொற்கள் இரண்டு மீளே ஆங்கிலச் சொல்லாக
மொழிபெயர்க்கப்பட்டுள்ளன. இந்த இரண்டு சொற்களுக்கிடையிலான
வேறுபாட்டை அறிந்து கொள்ள தல ஏன் அத்தியாவசியமோ, அது மிக
ஆழ்ந்த முக்கியத்துவம் உடையதாகும்.

நானாகிய தானியேல் அந்தத் தரிசனத்தை கண்டு, அதன் அர்த்தத்தை
அறிய முற்பட்டபோது, இதோ, என் முன்பாக மனிதரின் தோற்றமுடைய
ஒருவன் நின்றான். அப்போது உலை ஆற்றின் கரைகளுக்கிடையில்
இருந்து ஒரு மனிதனின் குரலை நான் கேட்டேன்; அது கூவி,
"கபிரியேலே, இந்த மனிதனுக்கு தரிசனத்தைப் புரியும்படிச் செய்"
என்று சொன்னது. தானியேல் 8:15, 16.

தானியேல் தாம் இப்பொழுதே "கண்ட" "châzôn தரிசனத்தின்" "அர்த்தத்தை
நாடிக்" கொண்டிருக்கையில், கிறிஸ்து காபிரியேலை, தானியேல்
இப்பொழுதே "கேட்ட" "mar'eh தரிசனத்தை" அவருக்குப் புரியும்படியாக
"செய்ய" அறிவுறுத்துகிறார். தானியேல் தீர்க்கதரிசன வரலாற்றின்
தரிசனத்தைப் புரிந்துகொள்ள விரும்பினார்; ஆனால் பதின்மூன்றாம்
வசனத்தில் பால்மோனி (பேசிய அந்த குறிப்பிட்ட பரிசுத்தர்) என்று
அடையாளம் காணப்பட்டிருந்த கிறிஸ்து, காபிரியேலைத் தானியேலுக்கு
"châzôn தரிசனத்தை" அல்ல, "mar'eh தரிசனத்தை" புரியும்படியாகச்
செய்யும்படி அறிவுறுத்தினார். பதினைந்தாம் பதினாறாம் வசனங்களில்,
காபிரியேலுக்குக் கூறப்பட்ட நோக்கம், அவர் தானியேலுக்கு "mar'eh
தரிசனத்தை"ப் புரியும்படியாகச் செய்ய வேண்டும் என்பதே; அது
"தரிசனம்" என்று மொழிபெயர்க்கப்பட்ட சொல்லாக இருந்தாலும், அதற்கு
"தோற்றம்" என்ற பொருள் உண்டு; தானியேல் புரிந்துகொள்ள விரும்பிய
தீர்க்கதரிசன வரலாற்றின் தரிசனம் அன்று. காபிரியேலின்
பணிநியமனத்தை அறியாமல் இருப்பின், லேவியராகமம் இருபத்தாறு
அதிகாரத்தின் "ஏழு காலங்கள்" வெளிப்படையாக இருந்தபோதிலும்
மறைந்தே நிற்கின்றன.

இருபத்தாறு ஆம் வசனத்தில் "தரிசனம்" என்று மொழிபெயர்க்கப்பட்ட
இரண்டு எபிரெயச் சொற்களும் ஒரே வசனத்திலேயே காணப்படுகின்றன;
ஆகையால், அந்த வசனம் தானியேலின் "ஏழு காலங்கள்" குறித்த
சாட்சியின் சத்தியத்தைத் திறக்கிற முதன்மையான திறவுகோல்களில்
ஒன்றாகிறது.

மாலையும் காலையும் குறித்துச் சொல்லப்பட்ட தரிசனம்
சத்தியமானது; ஆகையால் அந்தத் தரிசனத்தை மூடி வை; ஏனெனில்
அது அநேக நாட்களுக்குப் பிறகே நிகழப்போகிறது. தானியேல் 8:26.

இருபத்தாறு ஆம் வசனத்திலும், "மாலையும் காலையும் பற்றிய தரிசனம்"
என்பது mar'eh எனும் தரிசனமாகும்; அதற்கு "தோற்றம்" என்று அர்த்தம்.

ஆனால் “மு த்தி ரையி ட்டு அடைக்கப்படவேண்டி ய” தரிசனம், தீ ர்க்கதரிசன வரலாற்றைச் சார்ந்த chazôn எனு ம் தரிசனமாகு ம். “மாலையு ம் காலையு ம்” என்ற சொற்றொடரே இந்த இரு தரிசனங்களு க்கி டையி லான வேறு பாட்டைத் தனித்தறி ந்து வெளிப்படு த்து கி றது . இதனை, வேதாகமம் உரு வாகு வதி ல் மனிதக் காரணி இரு ந்ததைக் காட்டு ம் இன்னொரு எடு த்து க்காட்டி ன்மூ லம் அது செய்கி றது . அந்த மனிதக் காரணி, வேதாகமத்தி ன் வார்த்தைகளைப் பதி வு செய்த தீ ர்க்கதரிசி களை மட்டு மல்ல, வேதாகமத்தை மொழி பெயர்த்தவர்களையு ம் உட்கொண்டி ரு ந்தது . கி றி ஸ்து வைப் போலவே, வேதாகமமு ம் தெய்வீ கத்தி னு ம் மனு ஷத்தி னு ம் இணைப்பை பி ரதி நிதி த்து வப்படு த்து கி றது . அந்த மனு ஷத்து வம், ஆதாம் பாவமே பி ன்பி ரு ந்து , வேதாகமத்தைப் பதி வு செய்து மொழி பெயர்த்தவர்கள்வரலாற்றி ன் வழி யாக இறங்கி வந்தது . கி றி ஸ்து வு ம் வேதாகமமு ம் இரண்டு ம் தேவனு டைய வார்த்தையாக இரு க்கி ன்றன; தேவனு டைய வார்த்தை சு த்தமானது , ஏனெனில் அந்த இணைப்பி ல் உள்ள தெய்வீ கம் எப்போது ம் மாம்சத்தி ல் இரு ந்த எல்லா வரம்பு களையு ம் மேலாதி க்கம் செய்து வென்றது .

இயேசு கிறிஸ்துவின் தாசனாகிய பவுல், அப்போஸ்தலனாக அழைக்கப்பட்டவனும், தேவனுடைய சுவிசேஷத்திற்காகப் பிரித்துவைக்கப்பட்டவனுமாயிருக்கிறேன். (அந்தச் சுவிசேஷத்தை அவர் முன்பே தமது தீர்க்கதரிசிகளினால் பரிசுத்த வேதங்களில் வாக்குத்தத்தமாய்க் கூறியிருந்தார்.) அது அவருடைய குமாரனாகிய நம்முடைய கர்த்தராகிய இயேசு கிறிஸ்துவைப் பற்றியது; அவர் மாம்சத்தின்படி தாவீதின் சந்ததியிலிருந்து பிறந்தவர். ரோமர் 1:1-3.

“மாலையும் காலையும்” என்ற வெளிப்பாடு தேவனுடைய வார்த்தையில் மீண்டும் மீண்டும் காணப்படுகிறது; அது எப்போதும் “மாலையும் காலையும்” என்றே மொழிபெயர்க்கப்பட்டுள்ளது; இருபத்தாறு ஆம் வசனத்திலும் அப்படியே உள்ளது; மேலும், “மாலையும் காலையும் ஆகிற்று...” என்று மீண்டும் மீண்டும் கூறும் ஆதியாகமத்தின் சிருஷ்டி வரலாற்றிலும் அது அநேகமுறை அப்படியே மொழிபெயர்க்கப்பட்டுள்ளது. உண்மையில், ஒவ்வொரு உண்மைக்கும் அதற்குரிய முக்கியத்துவம் உண்டு (இந்த உண்மையைப் புரிந்துகொள்வது அத்தியாவசியம்); வேதாகமத்தில் “மாலையும் காலையும்” என்ற வெளிப்பாடு “மாலையும் காலையும்” என்று மொழிபெயர்க்கப்படாமல் இருப்பது—இருபத்தாறு ஆம் வசனத்தில் இருப்பதுபோல அல்லாமல்—தானியேல் எட்டு ஆம் அதிகாரத்தின் பதினான்காம் வசனத்திலேயே மட்டுமே. அங்கேயே, மேலும் தேவனுடைய வார்த்தையில் அங்கேயே மட்டுமே, “மாலையும் காலையும்” என்ற சொற்றொடர் வெறுமனே “நாட்கள்” என்று மொழிபெயர்க்கப்பட்டுள்ளது.

அவர் எனக்குச் சொல்லினார்: இரண்டாயிரத்து மூன்றுநூறு நாட்கள் வரை; அதன்பின் பரிசுத்தஸ்தலம் சுத்திகரிக்கப்படும். தானியேல் 8:14.

பன்னிரண்டு வசனங்கள் பின்னர், தானியேலின் அதே அதிகாரத்தில், எபிரேயச் சொற்றொடரான “மாலை மற்றும் காலை” எப்போதும் மொழிபெயர்க்கப்படுவது போலவே மொழிபெயர்க்கப்பட்டுள்ளது; ஆனால் அட்வென்டிசத்தின் மையத் தூணாகவும் அடித்தளமாகவும் விளங்கும் அந்த வசனத்தில், அந்தச் சொற்றொடர் வெறுமனே “நாட்கள்” என்று மொழிபெயர்க்கப்பட்டுள்ளது. கிங் ஜேம்ஸ் வேதாகமத்தின் மொழிபெயர்ப்பாளர்கள் இத்தகைய வெளிப்படையான முரண்பாட்டை உருவாக்கும்படி எந்தத் தாக்கம் வழிநடத்தியது? வசனம் இருபத்தாறு-இல், வேதாகமத்தின் பிற இடங்களிலுள்ள அந்தச் சொற்றொடரின் எல்லா நிகழ்வுகளுடனும் ஒத்துப்போகும் வகையில் அவர்கள் அதை மொழிபெயர்த்திருந்தனர். ஆனால் இருபத்தாறு-ஆம் வசனத்திற்கு பன்னிரண்டு வசனங்கள் முன்பாகிய பதினான்காம் வசனத்தில், அவர்களுடைய மனிதத்தன்மை பதின்மூன்றாம் வசனத்திலுள்ள கேள்விக்கான பதில்மீது ஒரு விசேஷமான வேறுபாட்டைச் சுமத்தியது. மேலும், பதின்மூன்றாம் வசனத்திலுள்ள அந்தக் கேள்வியில், வேதாகமத்தில் சேர்க்கப்படக்கூடாத ஒரே சொல்—(பலியிடுதல்)—உட்படுத்தப்பட்டிருந்தது. பதினான்காம் வசனம் மிகவும் ஆழ்ந்ததும் தனித்துவமிக்கதுமான வகையில் வெளிப்பட வேண்டுமென்று தேவன் விரும்பினார். அவ்வாறு செய்வதன் மூலம், கபிரியேல் தானியேல் புரிந்துகொள்ளும்படி கட்டளையிடப்பட்டிருந்ததை அவர் அடையாளப்படுத்தியும் காட்டினார்.

பதினாறாம் வசனத்தில், தீர்க்கதரிசன வரலாற்றின் châzôn தரிசனத்தைப் புரிந்துகொள்ளத் தானியேல் முயன்றுகொண்டிருந்த போதிலும், mar’eh தரிசனத்தைத் தானியேலுக்குப் புரியும்படி செய்யும்படி இயேசு கபிரியேலுக்கு கட்டளையிட்டார். இருபத்தாறாம் வசனம், “சொல்லப்பட்ட சாயங்காலங்களும் காலைகளும் பற்றிய தரிசனம்” “உண்மையானது” என்று கூறுகிறது. châzôn தரிசனம் ஒரு தீர்க்கதரிசன “காட்சி”யாயிருந்தது; ஆனால் mar’eh தரிசனம் “சொல்லப்பட்டது,” ஏனெனில் அது உச்சரிக்கப்பட்டிருந்தது. அது பதினான்காம் வசனத்தில், பால்மோனி, “இரண்டாயிரத்து மூன்றுநூறு சாயங்காலங்களும் காலைகளும் வரை; பின்னர் பரிசுத்தஸ்தலம் சுத்திகரிக்கப்படும்” என்று கூறியபோது உச்சரிக்கப்பட்டது. இருபத்தாறாம் வசனம், “சாயங்காலங்களும் காலைகளும்” என்ற சொல்லாட்சியைப் பயன்படுத்தி, அது “சொல்லப்பட்ட” தரிசனம் என்று அடையாளப்படுத்துவதன் மூலம், தானியேல் எட்டாம் அதிகாரத்தில் உள்ள அந்த இரு தரிசனங்களுக்கிடையேயான வேறுபாட்டைச் சுட்டிக்காட்டுகிறது. தானியேல் “கண்ட” தீர்க்கதரிசன வரலாற்றின் தரிசனம், மேலும் தானியேல் புரிந்துகொள்ள விரும்பிய தரிசனம், தானியேல் “கேட்ட” “சொல்லப்பட்ட” தரிசனத்திலிருந்து வேறுபட்டிருந்தது. இன்னும் முக்கியமாக, தானியேல் “கேட்ட” அந்த தரிசனமே, தானியேலுக்குப் புரியும்படி கபிரியேல் விளக்க வேண்டிய தரிசனமாக இருந்தது.

பரிசு த்த வேதாகமத்தை உரு வாக்கு வதி ல் பங்கேற்ற மனிதத்து வம், தானியேல் அதி காரம் எட்டி ல் "தரிசனம்" என்ற சொல்லை பத்து மு றை பதி வு செய்தது ; அப்படி ச் செய்ததன் மூ லம் "காணப்பட்ட" ஒரு தரிசனத்தி ற்கு ம் "கேட்கப்பட்ட" மற்றொரு தரிசனத்தி ற்கு ம் இடையி லான வேறு பாட்டை மறைத்தது . இதனைச் செய்வதன் மூ லம், தானியேல் "கண்ட" தரிசனத்தைப் பு ரிந்து கொள்வதற்கு ம் மேலாக, அவன் "கேட்ட" தரிசனத்தைப் பு ரிந்து கொள்ளவேகி றி ஸ்து வி ன் நோக்கம் இரு ந்தது என்பதைச் சு ட்டி க்காட்டு ம் வலி யு று த்தலை அது மங்கச்செய்தது . இப்போது , தமக்கு க் கொடு க்கப்பட்ட பணியை நிறைவேற்று வதற்காக காபி ரியேல் என்ன செய்கி றான் என்பதை நாம் ஆராயலாம்.

ஆகையால் அவன் நான் நின்றிருந்த இடத்துக்கு அருகில் வந்தான்; அவன் வந்தபோது நான் பயந்து, முகங்குப்புற விழுந்தேன்; ஆனால் அவன் என்னை நோக்கி: மனுபுத்திரனே, புரிந்துகொள்; ஏனெனில் தரிசனம் முடிவுகாலத்திற்குரியது என்று சொன்னான். அவன் என்னோடு பேசிக்கொண்டிருக்கையில், நான் தரையை நோக்கி முகங்குப்புற ஆழ்ந்த நித்திரையில் இருந்தேன்; ஆனால் அவன் என்னைத் தொட்டு, என்னை நிமிர்ந்து நிற்க வைத்தான். பின்னும் அவன்: இதோ, இந்திருஷ்டியின் கடைசி முடிவில் நிகழப்போகிறதை உனக்குத் தெரிவிக்கிறேன்; ஏனெனில் நியமிக்கப்பட்ட காலத்தில் முடிவு வரும் என்று சொன்னான். தானியேல் 8:17-19.

இப்போது காபிரியேல், உண்மையான இரண்டாயிரத்து முன்னூறு மாலைகளும் காலைகளும் பற்றிய தரிசனத்தை தானியேல் புரிந்துகொள்ளச் செய்வதற்கான தன் பணியை ஆரம்பிக்கிறார். முதலில், தீர்க்கதரிசன வரலாற்றின் தரிசனமான châzôn தரிசனம் "முடிவின் காலத்தில்" இருக்குமென்று அவர் அவனுக்குத் தெரிவிக்கிறார். பின்னர், தானியேல் தீர்க்கதரிசனத் தூக்கத்தில் இருந்தபோது, காபிரியேல் தானியேலைத் தொட்டு, அவனை நிமிர்ந்து நிற்க வைத்தார். அவர் அவனுக்குத் தெரிவிக்கிறார்: "நான் உனக்குத் தெரியப்படுத்துவேன்."

அதுவே பால்மோனி (கிறிஸ்து), "கபிரியேலே, மாலையும் காலைகளும் பற்றிய mar'eh தரிசனத்தை இந்த மனிதன் புரிந்துகொள்ளும்படி செய்" என்று கூறியபோது, கபிரியேலுக்குச் செய்யும்படி சொன்னது. கபிரியேல், தானியேலுக்கு "கோபத்தின் இறுதி முடிவில் என்ன நிகழும் என்பதை" அறியச் செய்வேன் என்று கூறுகிறான். இதோ, அது அங்கேயே உள்ளது! அங்கேயே லேவியராகமம் இருபத்தாறு அதிகாரத்தின் "ஏழு காலங்கள்" இருக்கின்றன! கபிரியேல் தீர்க்கதரிசிகளைத் தங்கள் எழுத்துகளில் மீண்டும் மீண்டும் சாட்சியமளிக்கவும் பயன்படுத்தவும் வழிநடத்திய அதே தீர்க்கதரிசன முறையினாலே அது மறைக்கப்பட்டுள்ளது! அந்த முறை, "வரியின் மேல் வரி, இங்கே கொஞ்சமும் அங்கே கொஞ்சமும்" என்பதாகும்.

"டேனியல் மற்று ம் வெளிப்படு த்தல் கு றி த்த சி ந்தனைகள்" என்ற நூ லி ல், யூ ரியா ஸ்மி த் (அனைத்து அட்வென்டி ஸ்டர்களு ம், அவர்களு டைய

அயலார்களு ம்கூ ட, அறி ந்தி ரு க்க வேண்டி யவர்) டேனியல் எட்டாம்
அதி காரத்தி ன் பதி னேழாம் வசனம் மு தல் பத்தொன்பதாம் வசனம் வரை
கு றி த்து இவ்வாறு கரு த்து ரைக்கி றார்:

“நியமிக்கப்பட்ட காலத்தில் முடிவு உண்டாகும் என்றும், கோபத்தின்
இறுதி நிறைவில் என்ன நிகழும் என்பதை அவனுக்குத்
தெரியப்படுத்துவேன் என்றும் ஒரு பொதுவான அறிக்கையினால் அவர்
அந்தத் தரிசனத்தின் விளக்கத்திற்குள் நுழைகிறார். ‘கோபம்’ என்பது
ஒரு காலப்பகுதியைக் குறிக்கும் வகையில் புரிந்துகொள்ளப்பட
வேண்டும். எந்தக் காலம்? தேவன் தமது ஜனமான இஸ்ரவேலருக்கு,
அவர்களுடைய துஷ்டத்தினால் தமது கோபத்தை அவர்கள்மேல்
பொழிவேன் என்று கூறினார்; இவ்வாறு அவர் ‘இஸ்ரவேலின்
அசுத்தமான துஷ்ட பிரபுவைப்’ பற்றி அறிவுறுத்தினார்:
‘தலைப்பட்டையை அகற்று, கிரீடத்தை எடுத்துவிடு.... நான் அதை
கவிழ்ப்பேன், கவிழ்ப்பேன், கவிழ்ப்பேன்; அது இனி இருக்காது; அதற்கு
உரிமையுள்ளவர் வரும்வரை; நான் அதை அவருக்குக் கொடுப்பேன்.’
எசேக்கியேல் 21:25-27, 31.”

“இங்கே, தேவன் தமது உடன்படிக்கை ஜனத்தின் மீது கொண்டிருக்கும்
சினக்காலம் உள்ளது; பரிசுத்தஸ்தலமும் படையும் காலடியில்
மிதிக்கப்பட வேண்டிய காலம் இதுவே. இஸ்ரவேல் பாபிலோன்
இராச்சியத்திற்குக் கீழ்ப்படுத்தப்பட்டபோது, முடிசூட்டு அலங்காரம்
அகற்றப்பட்டது, கிரீடமும் எடுத்தொழிக்கப்பட்டது. தீர்க்கதரிசி அந்தச்
சொல்லை மூன்று முறை மறுபடியும் கூறியதற்கேற்ப, அது மீண்டும்
மேதியரும் பாரசீகராலும், மீண்டும் கிரேக்கராலும், மீண்டும்
ரோமராலும் புரட்டிப்போடப்பட்டது. பின்னர், யூதர் கிறிஸ்துவை
நிராகரித்தபடியால், விரைவிலேயே பூமியின் முகமெங்கும்
சிதறடிக்கப்பட்டனர்; ஆவிக்குரிய இஸ்ரவேல் சொற்பொருளான
சந்ததியின் இடத்தை எடுத்துக்கொண்டது; ஆனாலும் அவர்கள்
பூமிக்குரிய அதிகாரங்களுக்குக் கீழ்ப்பட்டவர்களாயிருக்கிறார்கள்,
தாவீதின் சிங்காசனம் மறுபடியும் நிலைநிறுத்தப்படும்
வரையும்,—அதற்குரிய உரிமைமிக்க சுதந்தரவாளரான அவர், அதாவது
மெசியா, சமாதானப் பிரபு, வரும்வரையும் அப்படியே இருப்பார்கள்;
அப்பொழுது அது அவருக்குக் கொடுக்கப்படும். அப்பொழுது அந்தச்
சினம் நின்றுபோயிருக்கும். இந்தக் காலத்தின் கடைசி முடிவில் என்ன
நிகழுமோ, அதைத் தூதன் இப்போது தானியேலுக்குத் தெரிவிக்க
இருக்கிறான்.” Uriah Smith, Daniel and the Revelation, 201, 202.

ஸ்மி த் அடையாளப்படு த்து ம் அந்த “கோபாக்கி னை” கி .மு .677 இல்
மனாச்சே அசீ ரியர்களால் பாபி லோனு க்கு கொண்டு செல்லப்பட்டபோது
தொடங்கி யது .து ரதி ர்ஷ்டவசமாக, ஸ்மி த் கி .மு .586 இல் சேதேக்கி யான்
பதவி க்கழி ப்பை எடு த்து க்கொண்டு , அதையே பத்தொன்பதாம்
வசனத்தி ல் கூ றப்படு ம் “கோபாக்கி னையி ன்” காலத்தி ன் தொடக்கமாக
நிர்ணயி க்கி றார். “கோபாக்கி னையி ன் கடைசி மு டி வு ” என்று அந்த
கூ று வதன் பொரு ள் என்ன என்பதை ஸ்மி த் எவ்வி தத்தி லு ம்

எடு த்து ரைப்பதி ல்லை. அவர் அதைக் வெறு மனே "கோபாக்கி னை" என்று மட்டு மே கரு து கி றார்; ஆனால் கோபாக்கி னைக்கு ஒரு "கடைசி மு டி இரு ப்பி ன், இலக்கணமு ம் தர்க்கமு ம் கோரு வது என்னவெனில், கு றைந்தபட்சம் கோபாக்கி னைக்கு ஒரு "மு தல் மு டி வு ம்" இரு க்க வே யெகோயாகீ மு க்கு எதி ராக நேபு காத்தேச்சார் மேற்கொண்ட மு தல் தாக்கு தலோடு சி றைப்பட்ட எழு பது ஆண்டு கள்கி .மு . 606 இல் தொடங் என்பதை ஸ்மி த் அறி ந்தி ரு ந்தார்; எனினு ம், கோபாக்கி னையி ன் காலத்தி ற்கான தொடக்கத்தை, யூ தேயாவி ன் கடைசி ராஜாவான சேதேக்கி யாவு க்கு எதி ராக நடத்தப்பட்ட நேபு காத்தேச்சாரின் மூ ன்றாவது தாக்கு தலி லி ரு ந்து அவர் நிர்ணயி த்தார்.

"வேறு எந்தத் தீர்க்கதரிசியின் ஆரம்ப வாழ்க்கையைப்பற்றியும் பதிவுசெய்யப்பட்டிருப்பதைக் காட்டிலும் அவரின் [தானியேலின்] ஆரம்ப வாழ்க்கையைப்பற்றி நாம் மேலும் நுணுக்கமான விவரணையைக் கொண்டிருந்தாலும், அவர் அரச வம்சத்தைச் சேர்ந்தவர், அநேகமாக அக்காலத்தில் மிகுந்த பெருக்கமடைந்திருந்த தாவீதின் குலத்தைச் சேர்ந்தவர் என்பதையன்றி, அவருடைய பிறப்பும் வம்சாவளியும் முற்றிலும் மறைவிலேயே விடப்பட்டுள்ளன. பாபிலோன் ராஜாவாகிய நேபுகாத்நேச்சாரின் முதல் ஆண்டில், கி.மு. 606-இல், எழுபது ஆண்டுகள் நீண்ட சிறைப்பட்ட காலத்தின் தொடக்கத்தில், யூதாவின் உயர்குடிப் பிடிகளுள் ஒருவராகவே அவர் முதன்முதலில் தோன்றுகிறார். எரேமியாவும் ஆபக்கூக்கும் இன்னும் தங்கள் தீர்க்கதரிசனங்களை அறிவித்துக்கொண்டிருந்தனர். எசேக்கியேல் அதற்குப் பின்னர் விரைவில் தன் பணியை ஆரம்பித்தார்; சிறிது காலம் கழித்து ஒபதியாவும் அப்படியே செய்தார்; ஆனால் இவ்விருவரும் தானியேலின் நீண்டதும் சிறப்புமிக்கதுமான வாழ்க்கைப் பணியின் முடிவிற்கு பல ஆண்டுகளுக்கு முன்பே தங்கள் பணியை நிறைவு செய்துவிட்டனர். அவருக்கு பின்பு மூன்று தீர்க்கதரிசிகள் மட்டுமே வந்தனர்: கி.மு. 520-518-இல் ஒரே காலத்தில் குறுகிய காலத்திற்கு தீர்க்கதரிசி பதவியை மேற்கொண்ட ஆகாய் மற்றும் செகரியா, மேலும் கி.மு. 397-இற்கு அருகிலான ஒரு சிறிய காலப்பகுதியில் விளங்கிய பழைய ஏற்பாட்டின் கடைசி தீர்க்கதரிசியாகிய மல்கியா." யூரியா ஸ்மித், தானியேலும் வெளிப்படுத்தலும், 19.

ஸ்மித், பத்தொன்பதாம் வசனத்தில் உள்ள "கோபக்காலம்" என்பதை ஒரு காலப்பகுதியாகச் சரியாக அடையாளம் கண்டார். தானியேல் அதிகாரம் எட்டு, வசனம் பதிமூன்றுடன் ஒத்துப்போகும் வகையில், அந்தக் காலப்பகுதியை பரிசுத்தஸ்தலமும் சேனையும் மிதிக்கப்படுகின்ற காலமாக அவர் சரியாக அடையாளம் கண்டார்; மேலும் அதன் முடிவுக் கட்டத்தை 1844 அக்டோபர் 22 என்று அவர் சரியாகக் குறிப்பிட்டார்.

ஸ்மி த் ஒரு அளவு க்கு சரியாக இரு ந்தார்; ஆனால் அவரது தீ ர்க்கதரிசனப் பயன்பாடு களின் தனிச்சி றப்பாக இரு ந்த ஒன்றைச் செய்ததன் மூ லம் அவர் சத்தி யத்தைத் தவறவி ட்டார். தீ ர்க்கதரிசன வசனத்தி ன் வி ளக்கத்தை

வரலாறு வழி நடத்த அனு மதி த்தார்; அதற்கு பதி லாக, வரலாற்றைப் பற்றி தனது பு ரிதலை தீ ர்க்கதரிசன வசனம் வழி நடத்த அனு மதி க்க வேண்டி யி ரு ந்தது . தீ ர்க்கதரிசன வரலாற்றை வேதாகமம் வரையறு க்க அனு மதி த்தால், அப்பொழு து வரலாற்றை அணு கு வதற்கான சரியான தகவல் நமக்கு க்கி டைக்கு ம்.

ஒரு மனிதன் எவனால் ஜெயிக்கப்படுகிறானோ, அவனுக்கே அவன் அடிமை என்று வேதாகமம் போதிக்கிறது.

அவர்கள் பிறருக்குச் சுதந்திரத்தை வாக்களிக்கிறவர்களாயிருந்தும், தாமே அழிவுக்குக் அடிமைகளாயிருக்கிறார்கள்; ஏனெனில் ஒருவன் எதனால் ஜெயிக்கப்பட்டானோ, அதற்கே அவன் அடிமைப்படுத்தப்படுகிறான். 2 பேதுரு 2:19.

மனாசே கி.மு. 677 ஆம் ஆண்டில் பாபிலோனுக்குக் கைதியாக அழைத்துச் செல்லப்பட்டான். அங்கேயே யூதா முறியடிக்கப்பட்டு அடிமைத்தனத்திற்குள் கொண்டு வரப்பட்டது. இதுவே 1843 மற்றும் 1850 ஆகிய இரு வரைபடங்களிலும் குறிக்கப்படும் தொடக்கப் புள்ளியாகும்; அந்த வரைபடங்களை சகோதரி வைட் சரியானவை என்று அங்கீகரிக்கிறார். ஸ்மித், தானியேல் அதிகாரம் எட்டு, வசனம் பதிமூன்றில் குறிப்பிடப்பட்ட மிதித்தழித்தலை, யூதாவின் கடைசி ராஜாவான சேதேகியாவுடன் தொடங்குவிக்கிறார். சேதேகியா படிப்படியாக முன்னேறிய ஒரு நியாயத்தீர்ப்பின் முடிவாக இருந்தான்; தொடக்கமாக அல்ல. மனாசே பாபிலோனில் சிறைப்படுத்தப்பட்டதுதான் வரவிருந்தவற்றிற்கான ஒரு "முன்பணமாக" இருந்தது என்று சகோதரி வைட் அடையாளப்படுத்துகிறார். "முன்பணம்" என்பது ஒரு கொள்முதல் செயல்விளக்கின் ஆரம்பக் கட்டணமாகும்; மேலும் பின்வரும் கட்டணங்கள் இருக்கவிருக்கும் ஒரு கொள்முதல் தொடக்கத்தைக் குறிக்கிறது.

"தீ ர்க்கதரிசி கள் தங்கள் எச்சரிக்கைகளையு ம் தங்கள் பு த்தி மதி களையு ம் வி சு வாசத்தோடு தொடர்ந்து அறி வி த்தார்கள்; அச்சமி ன்றி அவர்கள் மனாசேயி டமு ம் அவன் ஜனங்களிடமு ம் பேசி னார்கள்; ஆனால் அந்தச் செய்தி கள் இகழப்பட்டன; பி ன்வாங்கி ய யூ தா செவி கொடு க்கவி ல்லை. ஜனங்கள் மனந்தி ரு ம்பாமல் தொடர்ந்து இரு ந்தால் அவர்களு க்கு நேரப்போவதற்கான மு ன்சு ட்டாக, கர்த்தர் அவர்களு டைய ராஜா அசீ ரியப் படையி னரின் ஒரு கூ ட்டத்தி னால் பி டி க்கப்படு ம்படி அனு மதி த்தார்; அவர்கள் 'அவனை வி லங்கு களால் கட்டி , தங்கள் தற்காலி க தலைநகரமாகி ய பாபி லோனு க்கு க் கொண்டு சென்றார்கள்.' இந்தத் து ன்பம் ராஜாவை உணர்வு க்கு கொண்டு வந்தது ; 'அவன் தன் தேவனாகி ய கர்த்தரை வேண்டி க்கொண்டு , தன் பி தாக்களின் தேவனு டைய சந்நிதி யி ல்மி கவு ம் தன்னைத் தாழ்த்தி , அவரை நோக்கி ப் பி ரார்த்தி த்தான்; அவர் அவனிடத்தி ல் மனமி ரங்கி , அவன் வி ண்ணப்பத்தைக் கேட்டு , அவனை மறு படி யு ம் ஒரு சலேமி லே அவன் ராஜ்யத்து க்கு க் கொண்டு வந்தார். அப்பொழு து கர்த்தரே தேவன்

என்று மனாசே அறி ந்தான்.' 2 நாளாகமம் 33:11-13. ஆனால் இந்த மனந்தி ரு ம்பு தல், அது எவ்வளவு கு றி ப்பி டத்தக்கதாயி ரு ந்தாலு ப ஆண்டு களாக நீடி த்த வி க்கி ரகாராதனைச் செயல்களின் கெடு க்கு ம் செல்வாக்கி லி ரு ந்து அந்த ராஜ்யத்தை இரட்சி ப்பதற்கு மி கவு ம் தாமதமாக வந்தது . அநேகர் இடறி வி ழு ந்தார்கள்; மறு படி யு ம் எழு ந்தி ரு க்கவே இல்லை." இறைவாக்கி னரு ம் ராஜாக்களு ம், 382.

கி.மு. 723 ஆம் ஆண்டில் வடக்கு இராச்சியம் சிறையிருப்பிற்குக் கொண்டுபோகப்பட்டபோது "முதல் கோபக்காலம்" ஏற்கனவே ஆரம்பமாகியிருந்ததால், "ஏழு காலங்களின்" "சாபம்" தொடங்கிய "முன்பணம்" என்பதை மனாசே குறித்தான்; அதுவே இறுதியான "கோபக்காலம்" ஆகும். பின்னர், தானியேல் சிறையிருப்பிற்குக் கொண்டுபோகப்பட்ட யெகோயாகீமின் வீழ்ச்சியின்போது, எரேமியா குறிப்பிட்டிருந்த எழுபது ஆண்டுகால சிறையிருப்பு கி.மு. 606 ஆம் ஆண்டில் தொடங்கியது. யெகோயாகீமுக்கு அடுத்த இரண்டு ராஜாக்கள் கடந்தபின், எருசலேம் அழிக்கப்பட்டது; கடைசி யூதா ராஜாவான சேதேகியா, தன் குமாரர்கள் தன் கண்முன்னே கொல்லப்படுவதைக் கண்டான்; அதன் பின்பு அவனுடைய கண்கள் குத்தி அகற்றப்பட்டு, அவன் பாபிலோனுக்குச் சிறையிருப்பிற்குக் கொண்டுபோகப்பட்டான்.

ஸ்மித், முழுமையான படிப்படியான நியாயத்தீர்ப்பையும் சேதேகியாவுக்கு ஒதுக்கி, தன் ஊகத்திற்கான ஆதார வசனமாக சேதேகியாவின் நியாயத்தீர்ப்பையே பயன்படுத்தினார். "துஷ்டனும் அசுத்தனுமான அதிபதி"யாக இருந்த சேதேகியாவின் நியாயத்தீர்ப்பு, யூதாவின் கிரீடம் கிறிஸ்து வந்து ஒரு இராஜ்யத்தை நிறுவும் வரையில் அகற்றப்படவேண்டியதென்பதை உண்மையாகவே சுட்டிக்காட்டியது. ஸ்மித் கூறினார்: "அவர்கள் பூமியிலுள்ள அதிகாரங்களுக்கு கீழ்ப்பட்டவர்களாயிருக்கிறார்கள்; தாவீதின் சிங்காசனம் மறுபடியும் நிறுவப்படும் வரையில் அப்படியே இருப்பார்கள்,—அதன் உரிமையான சுதந்தரவாளரான, சமாதானப் பிரபுவாகிய மேசியா வரும்வரை; அப்பொழுது அது அவருக்குக் கொடுக்கப்படும்." அக்டோபர் 22, 1844 அன்று, தானியேல் ஏழாம் அதிகாரம், பதின்மூன்றாம் பதினான்காம் வசனங்களின் நிறைவேற்றமாக, மனுஷகுமாரனாகச் சித்தரிக்கப்பட்ட கிறிஸ்து, ஒரு இராஜ்யத்தைப் பெறுவதற்காக பிதாவின் சந்நிதியில் வந்தார்.

இரவுக் காட்சிகளில் நான் கண்டேன்; இதோ, மனுஷகுமாரனைப்போன்ற ஒருவர் வானத்தின் மேகங்களோடே வந்து, நாட்களினால் பழமையானவரிடத்தில் வந்து சேர்ந்தார்; அவரை அவர் சந்நிதிக்கு முன்பாகக் கொண்டு வந்தார்கள். எல்லா ஜனங்களும், ஜாதிகளும், மொழிகளும் அவருக்குச் சேவை செய்யும்படியாக, அவருக்குத் துரைத்தனமும் மகிமையும் இராஜ்யமும் கொடுக்கப்பட்டது; அவருடைய துரைத்தனம் நீங்கிப்போகாத நித்திய துரைத்தனம், அவருடைய இராஜ்யம் அழிவுறாதது. தானியேல் 7:13, 14.

தானியேல் ஏழாம் அதி காரம், பதி ன்மூ ன்றாம் மற்று ம் பதி னான்காம் வசனங்கள் 1844 ஆம் ஆண்டு அக்டோபர் 22 அன்று நிறைவேறி ன என்று சகோதரி வைட் உறு தி ப்படு த்து கி றார்.

“பரிசுத்தஸ்தலத்தைச் சுத்திகரிப்பதற்காக கிறிஸ்து எங்கள் மகா ஆசாரியராக மகா பரிசுத்தஸ்தலத்திற்குள் வருதல், தானியேல் 8:14-இல் வெளிப்படுத்தப்பட்டபடியும்; மனுஷகுமாரன் நாட்களினால் முதிர்ந்தவரிடத்தில் வருதல், தானியேல் 7:13-இல் முன்வைக்கப்பட்டபடியும்; கர்த்தர் தமது ஆலயத்திற்குச் வருதல், மல்கியா மூலம் முன்னறிவிக்கப்பட்டபடியும், இவை அனைத்தும் ஒரே நிகழ்வின் விவரிப்புகளாகும்; மேலும் இது, மத்தேயு 25-இல் உள்ள பத்து கன்னியரின் உவமையில் கிறிஸ்து விவரித்த மணவாட்டிக்குச் மணமகன் வருதல் என்பதாலும் குறிக்கப்படுகிறது.” The Great Controversy, 426.

“கோபத்தின் கடைசி முடிவு” எனும் முக்கிய அம்சத்தை ஸ்மித் எடுத்துரைக்கவில்லை. மனசேயின் காலத்தில் யூதா வெல்லப்பட்டதாக அடையாளப்படுத்திய வேதாகமக் கோட்பாட்டையும், சேதேக்கியாவுக்கு இரண்டு அரசர்கள் முன்பே தொடங்கிய சிறைப்பிடிப்பு, சேதேக்கியா தன் நிலைமையைச் சந்திப்பதற்கு முன்பே யூதா ஏற்கனவே பாபிலோனுக்குக் கீழ்ப்பட்டிருந்ததையும் குறித்த உண்மையையும் அவர் தவிர்த்துவிட்டார். இவ்வளவு வெளிப்படையான விடுபாடுகள் இருந்தபோதிலும், அவர் இன்னும், “இதுவே தேவன் தமது உடன்படிக்கையின் ஜனங்களுக்கு விரோதமாகக் கொண்டிருக்கும் கோபத்தின் காலப்பகுதி; பரிசுத்தஸ்தலமும் சேனையும் பாதத்தின்கீழ் மிதிக்கப்படவிருக்கிற காலப்பகுதி” என்று கூறினார். ஆகையால், அவர் “தேவனுடைய கோபத்தின் காலப்பகுதி” என்பதைக் தானியேல் அதிகாரம் எட்டு மற்றும் பதின்மூன்றாம் வசனத்தில் உள்ள “எவ்வளவு காலம்” என்ற கேள்வியுடன் நேரடியாக இணைக்கிறார். பதினான்காம் வசனத்தில் உள்ள பதில், அக்டோபர் 22, 1844 வரையாயிருந்தது.

பாபிலோனிய அடிமைத்தனத்திற்கான சிதறடித்தல் கி.மு. 677-இல் ஆரம்பித்து, 1844 வரை தொடர்ந்த ஒரு முன்னேற்றமிக்க வரலாறாக இருந்தது. அந்தக் காலப்பகுதி இரண்டாயிரத்து ஐந்நூற்று இருபது ஆண்டுகளுக்கு ஒப்பாகும்; அது, நிச்சயமாகவே, லேவியராகமம் இருபத்தாறு குறிப்பிடும் “ஏழு காலங்கள்” ஆகும். கி.பி. 1844 அக்டோபர் 22 அன்று அந்தக் காலப்பகுதி முடிவடைந்தது, இரண்டாயிரத்து மூந்நூறு மாலைகளும் காலைகளும் குறித்த “மர்ஏ தரிசனத்திற்கு” தானியேலுக்கு இரண்டாவது சாட்சியை வழங்கியது.

அந்த தரிசனத்தை தானியேல் பு ரிந்து கொள்ளு ம்படி காபி ரியேலு க்கு க் கட்டளையி டப்பட்டது ; காபி ரியேல் செய்தது என்னவெனில், 1844 அக்டோபர் 22 என்ற மு டி வு த் தேதி க்கான இரண்டாம் சாட்சி யை வழங்கு வதே ஆகு ம். அவர் இரு காலத் தீ ர்க்கதரிசனங்களின்

நிறைவேற்றங்களுக்கான தேதியை நிலைநிறுத்த ஒரு இரண்டாம் சாட்சியை மட்டும்தான் வழங்கியதல்ல; அதோடு, ஸ்மித் சரியாகக் குறிப்பிட்டபடி, 1844-க்கான இரண்டாம் சாட்சியோடு தொடர்புடைய அந்தக் காலஅளவு, பதினாறு நூற்றாண்டுகளில், பரிசுத்தஸ்தலமும் சேனையும்காலடியில்தான் திகழக்கூடிய காலமாக அடையாளப்படுத்தப்பட்டிருந்தது. பதினாறு நூற்றாண்டுகளில் உள்ள கேள்வி இதுவாகும்: "நித்தியப்பலியைப்பற்றிய தரிசனமும், பாழாக்குபதற்கு தலும், பரிசுத்தஸ்தலத்தையும்தேனையும்காலடியில்தான் ஒப்புக்கொடுக்கப்படுவதும்தவ்வளவு காலம் இருக்கும்த?" அந்தக் காலஅளவே லேவியராகமம் இருபத்தாறு அதிகாரத்தில் கூறப்படும்த "ஏழு காலங்கள்" ஆகும்.

ஸ்மித் காணாததோ, அல்லது அடையாளம் காணவதைத் தவிர்த்ததோ என்னவெனில், பத்தொன்பதாம் நூற்றாண்டில் கூறப்பட்ட "கோபம்" என்பது அந்தக் கோபத்தின் "கடைசி முடிவு" என்பதே ஆகும். "கடைசி" ஒன்று இருந்தால், "முதல்" ஒன்றும் இருக்க வேண்டும்; மேலும் "முதல் கோபம்" எப்போது முடிவுற்றது என்பதை தானியேல் பதினொன்றாம் அதிகாரத்தில் அடையாளப்படுத்துகிறார். அவர் இருள் யுகங்களில் ஆட்சி செய்த பாப்பாட்சியைச் சுட்டிக்காட்டுகிறார்; மேலும் அந்தக் கோபம் நிறைவேறி முடிவுறும் வரையில் பாப்பாட்சி செழித்தோங்கும் என்று அவர் கூறுகிறார்.

அந்த ராஜா தன் சித்தத்தின்படியே செய்வான்; அவன் தன்னை உயர்த்திக்கொண்டு, எல்லா தேவர்களுக்கும் மேலாகத் தன்னை மகத்துவப்படுத்திக்கொண்டு, தேவாதி தேவனுக்கு விரோதமாக அதிசயமான வார்த்தைகளைப் பேசுவான்; கோபம் நிறைவேறும் வரையில் அவன் செழிப்படைவான்; ஏனெனில் நிர்ணயிக்கப்பட்டது நிறைவேறும். தானியேல் 11:36.

முப்பத்தாறு ஆம் நூற்றாண்டில், அப்போஸ்தலனாகிய பவுல் தெசலோனிக்கேயருக்குச் எழுதிய தனது இரண்டாவது கடிதத்தில் சாராம்சமாக மேற்கோள் கொள்ளும் நூற்றாண்டுகள் விரிவாகப் புரிந்துகொள்ளப்படுகிறது.

எந்த வகையிலும் யாரும் உங்களை ஏமாற்றாதபடிக்கு இருங்கள்; ஏனெனில் முதலில் விசுவாசவிலகல் வராமல், பாவத்தின் மனிதனாகிய கேடின் குமாரன் வெளிப்படாமல், அந்த நாள் வராது. அவன் தேவன் எனப்படுகிற யாவற்றிற்கும், ஆராதிக்கப்படுகிற யாவற்றிற்கும் விரோதமாய் நின்று, அவைகளையெல்லாம் மீறி தன்னை உயர்த்திக்கொள்கிறவன்; ஆகையால் அவன் தேவனாயிருக்கிறதுபோல தேவனுடைய ஆலயத்தில் உட்கார்ந்து, தான் தேவன் என்று தன்னையே காண்பிக்கிறான். 2 தெசலோனிக்கேயர் 2:3, 4.

பவுலின் "பாவத்தின் மனுஷன்", மேலும் "அழிவின்குமாரன்" என்று அழைக்கப்படுகிறவன், "தேவன் என்று சொல்லப்படுகிற எல்லாவற்றின் மேலும், ஆராதிக்கப்படுகிற எல்லாவற்றின் மேலும் தன்னை

எதி ர்த்து ம் உயர்த்தி யு ம் கொள்கி றவன்," அதேபோல "தன் இச்சையி ன்படி நடந்து கொள்வான்; எல்லா தேவன்களு க்கு ம் மேலாகத் தன்னை உயர்த்தி , தன்னை மகி மைப்படு த்தி க் கொள்வான்" என்று சொல்லப்பட்ட "ராஜாவு ம்" ஆவான். இவ்வி ரு பகு தி களு ம் ரோம் போப்பைச் ச ட்டி க்காட்டு கி ன்ற தானியேல், "கோபம் நிறைவேறு ம்" வரையி ல் போப் செழி த்தோங்கு வான் என்று எழு து கி றார்; அதாவது , மு ன்நோக்கி த் தள்ளிச் செல்லு வான் என்பதாகு ம். மு ப்பத்தாறு ஆம் வசனத்தி ல் கூ றப்பட்ட அந்தக் கோபம் "நிர்ணயி க்கப்பட்டி ரு ந்தது ." "நிர்ணயி க்கப்பட்டது " என்ற சொல்லி ன் பொரு ள் "காயப்படு த்து தல்" ஆகு ம்.

1798 ஆம் ஆண்டில் பாப்பரசுத் துறை தனது "மரணகாயத்தை" பெற்றது; அந்த நேரத்தில் "முதல் கோபக்காலம்" நிறைவேறியதோ அல்லது முடிவுற்றதோ ஆகும். "நிறைவேற்றுதல்" என்ற சொல் முடிவுறுதல் அல்லது நின்றல் என்று பொருள் தருகிறது. எட்டாம் அதிகாரம், பத்தொன்பதாம் வசனத்தில் உள்ள "அந்தக் கோபக்காலத்தின்" முடிவு, பரிசுத்தஸ்தலமும் சேனையும் மிதிக்கப்பட வேண்டியிருந்த காலத்தின் முடிவைக் குறிப்பதாகும். அது 1844 ஆம் ஆண்டில் முடிந்தது; ஆனால் "முதல்" கோபக்காலம் 1798 ஆம் ஆண்டில் முடிந்தது.

"கடைசி கோபக்காலம்" கி.மு. 677-இல் அரசன் மனாசே அசீரியர்களால் பாபிலோனுக்குக் கொண்டு செல்லப்பட்டதிலிருந்து இரண்டாயிரத்து ஐநூற்று இருபது ஆண்டுகள் நிறைவடைந்த 1844-இல் முடிவுற்றது. "முதல்" கோபக்காலம் கி.மு. 723-இல் இஸ்ரவேலின் வட ராஜ்யம் அசீரியர்களால் அடிமைத்தனத்திற்குக் கொண்டு செல்லப்பட்டதிலிருந்து இரண்டாயிரத்து ஐநூற்று இருபது ஆண்டுகள் நிறைவடைந்த 1798-இல் முடிவுற்றது.

தானியேல் புத்தகத்தில் மறைந்திருக்கும் "ஏழு காலங்கள்" குறித்து இன்னும் சொல்லப்பட வேண்டியது அதிகம் உள்ளது; அதை நாங்கள் எங்கள் அடுத்த கட்டுரையில் ஆராயப்போகிறோம்.

"லவோதிக் கேயர் சபையின் தூதனுக்கெழுது: ஆமேன் என்றும், விசுவாசமுள்ள உண்மையான சாட்சியும், தேவனுடைய சிருஷ்டியின் ஆதியும் ஆகியவர் இவ்வாறு சொல்லுகிறார்: உன் கிரியைகளை நான் அறிவேன்; நீ குளிர்ந்தவனும் அல்ல, சூடானவனும் அல்ல; நீ குளிர்ந்தவனாயிருந்தாலோ சூடானவனாயிருந்தாலோ நன்று. ஆகையால் நீ வெதுவெதுப்பானவனாய் இருந்து, குளிர்ந்தவனும் அல்ல, சூடானவனும் அல்லாதபடியால், நான் உன்னை என் வாயினின்று வாந்தியெடுத்து வெளியேற்றுவேன். ஏனெனில் நீ, நான் ஐசுவரியவானாய் இருக்கிறேன், செல்வங்களில் பெருகியிருக்கிறேன், எனக்கு ஒன்றும் குறைவில்லை என்று சொல்லிக்கொள்கிறாய்; ஆனால் நீயே துன்பத்திற்குரியவனும், பரிதாபகரனும், ஏழையும், குருடனும், நிர்வாணனுமாய் இருக்கிறதை அறியாதிருக்கிறாய்."

"இங்கே ஆண்டவர், ஜனங்களை எச்சரிக்கு ம்படி தாம் அழைத்த ஊழி யக்காரர்கள் தமது ஜனங்களு க்கு எடு த்து ச் செல்ல வேண்டி ய

செய்தி சமாதானமு ம்பாது காப்பு ம் என்ற செய்தி யல்ல என்பதை நமக்கு க்காட்டு கி றார். அது வெறு ம்கோட்பாட்டு ச் செய்தி அல்ல; ஒவ்வொரு அம்சத்தி லு ம் நடைமு றைக்கு ரியதாகு ம். தேவனு டைய ஜனங்கள், லவோதி க்கேயரு க்கு க்கொடு க்கப்பட்ட செய்தி யி ல், மாம்சீ க பாது காப்பி ன் நிலையி ல் இரு ப்பவர்களாகச் சி த்தரிக்கப்படு கி றார்கள். அவர்கள் ச கமாய் இரு ந்து , தாங்கள் ஆவி க்கு ரிய அடைவு களில் உயர்ந்த நிலையி ல் இரு க்கி றோம் என்று நம்பு கி றார்கள். 'நான் ஐசு வரியவானாயி ரு க்கி றேன், சம்பத்து ள்ளவனாயி ரு க்கி றேன், எனக் ஒன்று ம் தேவையி ல்லை என்று நீ சொல்லு கி றாய்; ஆனாலு ம் நீ து ர்ப்பாக்கி யவானு ம், பரிதாபத்து க்கு ரியவனு ம், தரித்தி ரனு ம், கு ரு டனு ம், நிர்வாணனு மாயி ரு க்கி றாய் என்பதை அறி யாதி ரு க்கி

"மனித மனங்களில், அவர்கள் முற்றிலும் தவறிலிருக்கும்போதும் தாங்கள் சரியாயிருக்கிறோம் என்ற நம்பிக்கையைவிட பெரும் வஞ்சகம் வேறு எது வர முடியும்! மெய்யான சாட்சியின் செய்தி, தேவனுடைய ஜனங்களை ஒரு துயரமான வஞ்சக நிலையில் கண்டடைகிறது; ஆயினும் அந்த வஞ்சகத்திலேயே அவர்கள் நேர்மையுள்ளவர்களாக இருக்கிறார்கள். தேவனுடைய பார்வையில் தங்களுடைய நிலை எவ்வளவு பரிதாபகரமானது என்பதை அவர்கள் அறியவில்லை. தங்களுக்கு உரையாடப்படுகிறவர்கள் தாங்கள் உயர்ந்த ஆவிக்குரிய நிலையில் இருக்கிறோம் என்று தம்மைத்தாமே புகழ்ந்து கொள்ளிக்கொண்டிருக்கையில், மெய்யான சாட்சியின் செய்தி, அவர்களுடைய ஆவிக்குரிய குருட்டுத்தனம், வறுமை, மற்றும் துயரகரமான நிலை ஆகிய தங்களின் உண்மையான நிலையைக் குறித்து அதிர்ச்சியூட்டும் கண்டனத்தினால், அவர்களுடைய பாதுகாப்புணர்வை உடைத்தெறிகிறது. இவ்வளவு வெட்டியானதும் கடுமையானதுமான இந்தச் சாட்சி தவறாக இருக்க முடியாது; ஏனெனில் பேசுகிறவர் மெய்யான சாட்சியே, அவருடைய சாட்சி சரியானதாகவே இருக்க வேண்டும்." Testimonies, volume 3, 252.